

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 690/2016-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 8. septembra 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou JUDr. Janou Kompišovou, Advokátska kancelária, Jakubovo námestie 9, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj porušenia čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 15 Er 200/2014 z 21. októbra 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. augusta 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj porušenia čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a čl. 127 ústavy uznesením Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 15 Er 200/2014 z 21. októbra 2015 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že okresný súd napadnutým uznesením zaviazal sťažovateľku ako oprávnenú zaplatiť trovy exekúcie súdnemu exekútorovi vo výške 131,98 eur a náhradu trov konania povinnému vo výške 988,37 eur k rukám právneho zástupcu AK Bardač, s. r. o., a to všetko do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

2.1 Napriek nemožnosti podať proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní odvolanie [podľa v tom čase účinného § 202 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v spojení s § 58 ods. 6 Exekučného poriadku účinného od 1. 11. 2013] podala sťažovateľka „z dôvodov právnickej opatrnosti“ odvolanie. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 21 CoE 336/2015-84 z 23. júna 2016 odmietol odvolanie sťažovateľky z dôvodu, že bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je s účinnosťou od 1. novembra 2013 (keď nadobudla účinnosť novela Exekučného poriadku vykonaná zákonom č. 299/2013 Z. z.) prípustné odvolanie.

3. Podľa sťažovateľky je výrok napadnutého uznesenia v hrubom rozpore s platným právom. Ak podľa sťažovateľky okresný súd „natlačil“ sťažovateľku do pozície reálne povinnej osoby, tak jeho výrok treba považovať za prejav arbitrárnosti a porušenia základného práva sťažovateľky na spravodlivé prerokovanie jej veci.

4. Sťažovateľka navrhla vydať tento nález:

„Základné právo [redacted] (...) priznané čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 46 a nasl. v spojení s čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo porušené rozhodnutím Okresného súdu Bratislava IV č. 15 Er 200/2014 z 21. 10. 2015.

Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie Okresného súdu Bratislava IV č. 15 Er 200/2014 z 21. 10. 2015 a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Okresný súd Bratislava IV je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] (...) trovy konania, tak ako budú vyčíslené v písomnom vyhotovení nálezu do 15 dní od doručenia tohto nálezu na účet jej právnej zástupkyne...“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

6. Bez potreby uvádzania bližších doktrinálnych záverov k označeným ústavným právam sťažovateľky a rekapitulácie odôvodnenia napadnutého uznesenia je potrebné konštatovať, že sťažnosť je podaná oneskorene.

6.1 Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom

zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

6.2 Napadnuté uznesenie okresného súdu bolo sťažovateľke doručené 4. novembra 2015. Sťažovateľka napriek jasnej dikcii v tom čase účinného § 202 ods. 2 OSP v spojení s § 58 ods. 6 Exekučného poriadku účinného od 1. 11. 2013 (keď nadobudla účinnosť novela Exekučného poriadku vykonaná zákonom č. 299/2013 Z. z., ktorá vypustila z § 58 ods. 6 možnosť podať proti výroku o náhrade trov konania v rozhodnutí podľa § 57 Exekučného poriadku odvolanie) podala „z dôvodov právnickej opatrnosti“ odvolanie. Sťažovateľka tak mohla a mala vedieť, že Krajský súd v Bratislave odmietne jej odvolanie z dôvodu, že bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je s účinnosťou od 1. 11. 2013 odvolanie prípustné. Sťažovateľka tak mohla v prípade názoru o porušení ňou označených ústavných práv napadnutým uznesením okresného súdu toto napadnuté uznesenie okresného súdu namietat priamo sťažnosťou na ústavnom súde v lehote predpokladanej § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. najneskôr 4. januára 2016. Sťažnosť však podala osobne až 9. augusta 2016.

6.3 Sťažovateľka teda nepodala sťažnosť v lehote predpokladanej § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde a na tomto základe ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre jej oneskorenosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. septembra 2016